

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului

Cu glas de Duh Sfânt cobor în cartea Mea din zilele acestea și praznic de cuvânt Mă fac în amintirea zilei celei de acum două mii de ani, când după ce pic cu pic le-am deslușit ucenicilor Mei că Eu sunt Hristosul Tatălui, i-am luat pe trei din ei mai întăriți în înțelepciunea tainelor și M-am suit pe munte cu ei și Mi-am lăsat descoperită slava Mea cea nevăzută, și dincolo de cele ce se văd cu ochii omului au văzut ei în ziua aceea, căci li s-au deschis ochii, așa cum Eu am lăsat o clipă să fie ei pentru ca să mărturisească ei celorlalți ucenici, și din unii în alții până azi să poată spune cei credincioși adevărul cel despre Iisus Hristos, despre Care Tatăl a grăit din nori în ziua aceea peste cei trei ucenici ai Mei glas adevăritor și a spus: *«El este Fiul Meu Cel preaiubit, întru Care Eu am binevoit, pe El să-L ascultați!»*. Amin.

Pace poporului Meu cel binecredincios! Cu praznic de cuvânt Mă așez pe masa lui cu Mine și îi amintesc de porunca Tatălui, Care a spus celor credincioși de atunci și până azi: *«El este Fiul Meu, de El să ascultați!»*.

Lucrez peste tine prin cuvânt, o, poporul Meu, iar tu trebuie să împlinești porunca Tatălui și să ascuți de Mine, fiule, căci Tatăl a spus așa, nu Eu. Tu trebuie să ascuți de cuvântul Meu, care grăiește sus și jos deodată și îl aud și cei din cer, și îl auzi și tu, și îl aud și cei din morminte, și trebuie ascultare de cuvântul Meu, dar trebuie să știi să-l cunoști și să-l iei și să-l împlinești. Am pus în gura celor din porți cuvântul Meu ca să întărești tu puterea postului și a rugăciunii pentru ca să cerem așa la Tatăl pe cele împotriva întunericii care vine din întuneric ca să culce la pământ pe Dumnezeu și să domnească omul pe pământ apoi, dar nu se poate aceasta, și dau să Mă întăresc văzut Dumnezeu atotputernic și ies cu oștirile Mele și-Mi ocrotesc pământul român și pe cei credincioși venirii Mele de azi cuvânt în mijlocul acestui neam, căci multă necredință apasă peste sufletul lui, și aceasta se întâmplă de la nepăsarea de suflet, de la lipsa de veghe sfântă în vreme de noapte, când lupul este flămând și nedormit și stă la pândă zi și noapte să-și facă rost de vânat, să-i culce la pământ până și pe cei aleși ai Mei, pe cei credincioși care așteaptă să vin Eu cu izbăvirea cea mare, cu biruința asupra necredinței și a rățacirii de Dumnezeu a oamenilor, și iată, vin și cuvintez și trezesc omul la ascultare de Dumnezeu, căci dacă oamenii L-ar iubi pe Dumnezeu, L-ar și asculta, și n-ar mai fi să-i chem Eu spre ascultare pe cei ce M-ar iubi, ci M-ar chema ei și iubirea lor, iar Eu le-aș răspunde în ziua necazului și le-aș da după voia Mea celor ce o iubesc pe ea pentru ei și cu ei.

O, cât de dulce grăiesc Eu omului ca să Mă cunoască el în acest cuvânt! O, cât de tainic lucrez ca să-l ajut pe om! A spus Tatăl acum două mii de ani să asculte de Mine cei ce cred în Mine, și M-a mărturisit din nori Tatăl Fiul al Său iubit, întru Care El a binevoit. Și cum să împlinească așa cei ce cred în Mine și Mă vor lor ca să asculte de Mine? O, dacă ar fi pe pământ oameni credincioși, aș pune în mijlocul lor fii plăcuți Mie, întru care Eu binevoiesc, și ar asculta oamenii de Mine prin ei, așa cum în toată vremea a fost pe pământ așezarea Mea cea lucrătoare peste om și statul Meu cu omul, și pentru care Eu Mă așez în purtătorii de Dumnezeu ca să asculte de Mine omul pe pământ.

Mă doare în cer și pe pământ, căci omul ascultă numai de el însuși și de trupul lui, care știe prin poftele lui să-l facă pe om să-l asculte și să nu poată altfel omul. O, Mă doare această durere, această pedeapsă de la om și nepăsarea lui de sufletul lui, care-i slujește trupului, pe care-l ține sufletul în viață. E mare slăbiciunea omului, și aceasta vine de la ne iubire, și toate neputințele vin de la ne iubire. Îi lipsește iubirea și îi lipsește omului ascultarea cea cu iubire. Numai cei ce iubesc, numai aceia ascultă, iar cei ce nu iubesc nu sunt nimic, ci sunt numai păcat, numai carne și milă pentru carne, căci trupul pofteste împotriva duhului, împotriva iubirii, precum este

scris, iar Eu aştept de două mii de ani să vină vremea să vin pe pământ cuvânt şi să rostesc cu el peste om lucrarea iubirii, cea care-l vindecă de sine pe om şi îl vindecă de păcat, căci cel ce-şi biruieşte trupul sfârşeşte cu păcatul, şi aceasta face iubirea când ea poate să se sălăşluiască înăuntrul omului cu lucrarea sa, şi ascultă omul de Dumnezeu prin ea apoi.

O, ce tainic şi ce frumos am aşezat Eu prin cuvânt hotăr între bine şi rău atunci când am lucrat înaintea lui Moise pe munte poruncile vieţii veşnice pentru viaţa omului! Am scris cu foc prin îngeri pe table de piatră şi am spus în scris omului să-L iubească pe Dumnezeu din toată inima şi cugetul şi sufletul său, şi tot aşa să iubească el când iubeşte pe aproapele său, iubindu-L pe Dumnezeu să iubească apoi, şi altfel i-ar fi omului purtarea dacă ar da el să Mă asculte aşa cum i-am scris lui prin îngeri să Mă asculte.

O, cât de cald am lucrat acum două mii de ani peste ucenici ca să-i deprind să Mă iubească şi să asculte de Mine! Nu e pe pământ răbdare ca a Mea când dau să-l fac pe om să Mă cunoască şi să Mă iubească apoi, ca nu cumva să Mă ia el în deşert sau să Mă ispitească sau să calce peste cuvântul Meu şi peste poruncile Mele, rostite prin cuvânt scris cu foc peste om. O, nu se teme omul când calcă poruncile Mele desfiinţându-le de peste el, iar pe tine, poporul Meu, te-am povăţuit să-ţi faci hârtiuţă şi să scrii pe ea poruncile vieţii veşnice şi să le citeşti mereu când te aşezi la rugăciune şi să te măsoari cu ele în vremea rugăciunii şi apoi în vremea lucrului tău tot, ca să vezi dacă le împlineşti sau dacă le calci între tine şi Mine, şi între tine şi fratele tău, iar Eu, Domnul, aştept de peste tot pe poporul cuvântului Meu să lucreze poruncile Mele, care înseamnă iubire în cel ce le împlineşte pe ele. Orice om poate să se facă purtător de Dumnezeu dacă face peste el şi în jurul său poruncile lui Dumnezeu, scrise cu foc prin îngeri pe table de piatră când a venit vremea să cercetez viaţa omului şi să stau faţă în faţă cu el prin ceea ce a însemnat cuvântul lui Dumnezeu scris pe piatră prin îngeri. Tot omul poate să se recunoască pe sine bun sau rău, credincios sau necredincios faţă în faţă cu poruncile vieţii veşnice, şi poate apoi să le lucreze dacă voieşte să fie el după chipul şi asemănarea Mea pe pământ.

O, nu i-ar trebui omului nimic să facă, decât poruncile lui Dumnezeu, căci aceasta i-a fost dat lui de Dumnezeu să lucreze pe pământ, după ce omul cel întâi zidit a primit de la Dumnezeu ce să lucreze şi n-a lucrat aşa, şi a căzut prin neascultarea sa, iar acum două mii de ani Tatăl iarăşi a zis: *«Acesta este Fiul Meu Cel preaiubit, de El să ascultaţi!»*, întărind El aşa şi înnoind porunca iubirii de Dumnezeu peste om. O, aşa şi azi face Tatăl, şi Mă trimite pe Mine, Fiul Său iubit, ca să grăiesc cu omul şi să-i spun să asculte de cele ce-i grăiesc, şi nu e pe pământ răbdare ca a Mea.

O, omule, eşti nedrept cu Dumnezeu şi cu omul, căci tu te aspreşti şi te superi când nu eşti înţeles, când nu eşti iubit şi primit şi urmat, şi uiţi cât de departe eşti tu de ascultarea ta de Dumnezeu, de chipul şi asemănarea Lui în toate cele ce tu faci sau nu faci!

O, poporul Meu, nu ştie omul cât de adevărat sunt Eu, Domnul, prin cuvântul Meu de peste tine, dar uită-te tu în el cât de repede îşi arată el adevărul după ce Eu îl rostesc, că de multe ori în poporul Meu văd pe ici pe colo cum se face răsturnarea cuvântului Meu cel proaspăt rostit, şi văd ne iubirea celor ce nu se uită mereu, mereu în cuvântul Meu ca să nu-l calce pe el apoi, ca să nu facă durere lui Dumnezeu prin călcarea cuvântului Său. Trebuie mare veghe, dar mai presus de aceasta trebuie mare iubire de Dumnezeu ca să poată omul să urmeze după cum este învăţătura Mea cea prin cuvânt. Omul este prea slab, şi de aceea am venit Eu pe pământ acum, la sfârşit de timp, şi am voit şi voiesc să-Mi întocmesc un popor ascultător, cu care să-Mi pot lucra tot ceea ce mai este scris în Scripturi să împlinesc, până după învierea morţilor, când va coborî starea de cer pe pământ, odihna Mea cea după multă trudă ca să-Mi ridic dintre oameni rodul lucrului Meu cel de şapte mii de ani, un popor agonisit de Dumnezeu prin mari furtuni, prin multe dureri şi răbdări, prin truda Mea cea de azi, când Tatăl Mă trimite cuvânt pe pământ, căci a găsit fii credincioşi şi a putut să împlinească venirea Mea în cuvânt, vremea judecăţii faptelor oamenilor

și vestirea zilei celei mari, prin care Domnul Se va arăta biruitor peste om și peste timp și peste necredința de pe pământ.

O, nimeni să nu se mire de împotrivirea, de nepăsarea celor ce aud și zic că nu aud, de cei ce știu că Eu trebuie să vin și nu Mă primesc când vin, de cei cărora le grăiesc și nu fac așa cum le grăiesc Eu. Așa am fost primit și acum două mii de ani, după ce atâta putere am dovedit între oameni pe pământ în cuvânt și în faptă, iar cei ce s-au vrut mari peste oameni, și-au văzut mai departe de ale lor și M-au dat de peste ei când Tatăl M-a trimis să-i păstoresc pe ei spre viață veșnică, și n-a fost loc pe pământ unde Eu am mers și peste care am cuvântat, și să nu se vadă apoi urmele Mele peste cei ce nu M-au primit când am intrat la ei, și așa va fi și azi și așa Mă voi adevăra Eu Dumnezeu adevărat prin această venire a Mea prin cuvântul Meu cel de azi, așa cum era scris să vin și să grăiesc și să Mă audă viii și morții și să învieze dacă vor, dacă au putere să creadă și să asculte de voia Mea peste ei.

O, s-au scurs vremile toate și a venit vremea să vin cu zilele cele de apoi și voiesc să-Mi culeg un popor și să-l ocrotesc de vremea judecății, căci judecata suflă cu putere peste tot, și Domnul este cu lopata în mână și Își curăță aria și Își adună grâul în jitniță, iar pleava în foc, căci așa este scris despre vremea judecății și a botezului cu Duhul Sfânt și cu foc peste oameni, și nu știe omul gustul cel dulce și plin de viață veșnică al Duhului Sfânt, Care spală omul de păcat și îl face înger, dacă poate să se umilească și să creadă, căci tot cel care se umilește are cale spre lumină înaintea sa, iar cel ce nu se poate umili primește botezul cel cu foc, care este usturător peste om.

Acum două mii de ani am așezat cu o mânuță de ucenici noua împărăție pe pământ și a dăinuit ea prin vremi prin cei credincioși, care au fost și sunt împărăția lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor, și tot așa lucrez și azi, și sunt pe pământ cu împărăția Mea în cei credincioși și prin ei și lucrez cuvântul Meu în mijlocul lor, și cuvântându-l îl împlinesc apoi, și așa Mă dovedesc Eu Dumnezeu adevărat și îi arăt omului ce înseamnă adevărul, căci omul nu poate să se dovedească om adevărat, fiindcă trupul îl biruiește mereu, mereu pe el, și se mărește omul pe sine prin aceasta apoi, chiar dacă nu găsește de la om mărire pentru el. O, altfel a fost când mărirea Mea s-a dovedit pe pământ, când fața Mea a strălucit scaldată în lumină înaintea ucenicilor Mei pe muntele cel schimbat o clipă în slava lui Dumnezeu de peste el. O, altfel a fost cu Mine, căci pe Mine nu Eu M-am mărit, ci Tatăl, din nori a făcut aceasta Tatăl și a arătat apostolilor Mei mărirea Mea în clipa când El a rostit din văzduh și a zis: *«Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit, pe El să-L ascultați!»*, și în clipa aceea S-a slăvit Tatăl în Mine și a dat pe afară slava Domnului, albă ca zăpada peste trupul Meu și peste veșmântul Meu, și au mărturisit apoi ucenicii Mei slava Mea, și iată, Eu nu Mă slăvesc singur, ci Tatăl face aceasta întru Mine și peste Mine, iar omul este mincinos când se slăvește pe sine, căci am spus că omul își ia mângâierea de la păcat.

Dar acum a rânduit Domnul să smerească tot muntele înalt și stâncile cele veșnice și văile să le umple și să fie pământul neted, ca să umble poporul cel credincios fără teamă întru slava lui Dumnezeu, și va face umbră poporului Meu pădurile și tot pomul bine mirositor la porunca lui Dumnezeu, fiindcă va povățui Domnul pe poporul Său cu veselie și cu bucurie întru lumina slavei Sale, cu mila Sa și cu dreptatea Sa, precum este scris. Amin.

Mă pornesc cu sfinții și cu îngerii să găsesc din cer și de pe pământ dulce praznic, bucurie pentru mama Mea Fecioara, căci peste zece zile deschidem porțile grădinii întâlnirii, iar și iar le deschidem ca să intre poporul cel credincios venirii Mele și să vină să prăznuiască el cu Mine ziua înălțării la cer a Fecioarei mama Mea, ziua îmbrățișării ei cu Mine iarăși, îmbrățișare cu lacrimi dorită și cerută, că mereu Mă chema și-Mi spunea: *„Vino, Fiule, vreau să fiu lângă Tine, că Tu ești Fiul meu, și golul Tău mă doare!”*. Iată, din cer și de pe pământ se va auzi glasul de mângâiere și de bucurie, și poporul cel credincios își va înălța sufletul spre Domnul, căci sărbătoarea îl va încununa pe el. Amin.

Toate, toate din cer și de pe pământ să slujească cu dulce ziua de praznic a mamei Mele Fe-cioara! Îi voi mângâia pe cei adunați la izvor și le voi da putere să se facă din zi în zi mai frumoși fii ai lui Dumnezeu și-i voi păstori pe ei. Amin.

Ca în toate ajunurile sărbătorilor mari, cu popor mult adunat la izvor, dau puteri poporului Meu cel de lângă izvor să-Mi gătească cu pace și cu dulce sărbătoarea și pe ei înșiși să se gătească, plini de pace și plini de dulce între Mine și ei, între ei și ei, căci puterea vine de la Mine și să voiască, și să poată ei, așa cum strălucirea slavei Mele de pe munte a venit de la Tatăl și s-a arătat, și nu de la Mine a venit. O, e vremea să lucreze cu duh de multă unire în rugăciune poporul Meu, cu cerere îndurerată la Tatăl, căci el este unealta Mea din zilele acestea, iar duhul pierzător al acestui veac își ascute colții și scoate coarne proaspete și capete multe unul după altul ca să-și mai încerce puterea și punerea la cale pentru nimicirea lui Dumnezeu de pe pământ, dar Eu, Domnul, am pus la însămânțat și la udat și la plivit și la îngrijit și la crescut țarină nouă, rodul împărăției celei noi, nașterea din nou a lumii, și Eu sunt Cel ce fac să crească acest aluat, și lucrez odată cu ticluirea cea ascunsă a omului întunericului, care zice că stăpânește lumea cu lucrarea sa, dar Eu, și nu el, o, nu el va fi biruitor, căci este scris în Scripturi să biruiască Mielul lui Dumnezeu pe balaurul cel cu șapte capete, și cu El împreună să biruiască și cei credincioși Lui, care-și spală veșmântul și care prin sângele Mielului biruiesc împreună cu Mielul, și au pe ei pecetea Viului Dumnezeu, și diavolul se tânguește și se va tângui atunci, precum se tânguește și acum și nu știe ce să mai facă pentru ca să nu piardă biruința, și nu mai doarme și măsoară mereu, că mereu, mereu i se strică socotelile, și iar și iar se socotește apoi. Eu însă nu mai socotesc, și pregătesc în cer și pe pământ stărpirea lui, căci Îmi stă în cale.

Mă așez cu cei din cer să pregătesc sărbătoarea cea de la izvor și o binecuvintez încă de pe acum. La fel și celor ce se strâng la masa sărbătorii, le blagoslovesc pașii spre izvor, le dau îngeri pe cale, le dau dor și iubire, le dau duh de credință și de putere pentru ca să se facă ei tot mai frumoși fii ai lui Dumnezeu, căci cu jumătatea nu se poate naște omul nici de pe pământ, nici din cer. Celor necredincioși n-am ce să le mai dau, decât ceea ce ei își lucrează, și le va ajunge cu vârf și îndesat, căci li se vede necredința sau lepădarea de credință, după ce au avut ei credință în cuvântul Meu cel de azi, dar Eu merg și nu stau, și biruința Mea este mare și va fi slavă mare pentru ea, căci Tatăl Mi-o pregătește, ca și în ziua când M-a mărit cu strălucire mare pe munte înaintea ucenicilor Mei ca să vadă ei pe deplin că Eu sunt Hristos, Fiul Tatălui Savaot, venit la om pe pământ din Tatăl.

O, poporul Meu de la izvor, îți mulțumesc, tată, că te apleci să ascuți de glasul Meu cel din mijlocul tău și să aduci înaintea Mea zile de post pentru biruința Mea și a ta pe pământ, căci zilele sunt pline de întuneric, fiule, și diavolul lucrează și el, și e supărat pe tine diavolul. O, învață-te, fiule, din zi în zi mai mult și mai bine și mai credincios să înveți să crezi că precum Tatăl este în Mine, tot așa sunt și Eu în cei ce Mă poartă în mijlocul tău, și în care Eu pun cuvântul Meu ca să-l rostească ei ție, că le-am șoptit lor să te așezi înaintea Mea cu zile de jertfă și de strigare, ca să Mă ajuți în biruința Mea asupra șarpelui cu capete multe și cu coarne multe și pe care Eu trebuie să i le tai unul câte unul când el le scoate iar și iar, dar fără de unealtă n-aș avea cum să lucrez lucrarea Mea. Eu, Domnul, îți trimit ție cuvânt și îți dau și putere să-l împlinești, dar și tu trebuie să-Mi dai atunci duhul tău ca să-l umplu Eu de dragostea Mea, care ține loc de toate, căci fără dragostea Mea nu poți nimic, tată. Le-am spus la ucenici acum două mii de ani: *«Fără Mine nu puteți face nimic!»*, și tot așa vă spun și vouă azi, dar vă mai spun, cu multă umilință vă spun că fără voi nici Eu nu pot să lucrez și să împlinesc, și că v-am dat putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu ca să aibă Domnul cum să lucreze pe pământ lucrarea Sa, biruința cea pentru împărăția cerurilor cu oamenii, după ce mânia va trece și va rămâne credința, căci credința nu va trece, fiindcă este unealta lui Dumnezeu înaintea Sa pe pământ și cu ea Își curăță aria de necredință și de necredincioși, și așa va fi ziua Domnului, iar cei ce așteaptă să vină Domnul cu ziua Sa în alt chip, aceia nu știu ce zic și nu știu ce așteaptă. Cei credincioși însă

așteaptă făgăduința Mea cea pentru ei: cer nou și pământ nou, și îndelung răbdă ei, nepierzându-și răbdarea ca și cei care pier așa apoi.

Sfârșesc cuvântul Meu cel de azi și îl pecetluiesc cu numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu, Iisus Hristos. Amin.

Pace multă las în mijlocul poporului Meu pentru gătitura sărbătorii care se apropie acum la izvor! Pace, de acum și până peste ziua de serbare, și apoi să fie lucrată pacea mereu, ca să fie ea mereu, dar plăcută Mie să fie ea, și voi păstori pe poporul cel adunat la izvor și voi grăi lui despre taina păcii dintre Mine și om, dintre om și om, căci omul nu înțelege și nu iubește să lucreze pacea pe care i-o dau Eu s-o aibă și s-o lucreze, și se înșeală mereu omul pentru această mare lucrare de taină.

O, poporul Meu, te-aș schimba o clipă la față înaintea oamenilor, dar prea mult te iubesc și prea mult te ocrotesc și te păstrez ca să te am, iar până la zilele slavei celei descoperite slăvește-Mă tu pe Mine așa cum Eu te-am învățat, prin ființa ta îndumnezeită în fiecare zi de ființa Mea de pe masa ta și de rodul ființei Mele în tine, căci ție Mă împart și Mă dau ca să te am al Meu, fiule, și să te cunosc după pecetea Mea de peste tine, pe care tu trebuie s-o lași să se vadă de acum. O, pace ție! Iubește taina păcii, tată! Împacă-Mi Duhul, fiule, și păstrează-Mi-l împăcat, și așa să iubești tu taina păcii. Nu mai am pe pământ nici o Betanie în afară de tine și de stăurașul poporului Meu cel de azi. Nu mai am pe nicăieri masă de Emaus, în care să Mă las văzut și mărturisit după ce Mă împart de pe masă, căci cei ce-și zic slujitorii Mei dau să-Mi tot osândească slava, acoperindu-Mi-o cu slava lor, căci dau să și-o mărească pe-a lor și să nu Mă lase pe Mine descoperit cu slava Mea, și iată, nu Mă pot descoperi în mijlocul lor și la masa lor, căci departe sunt ei de slava Mea. Iată, tu ești Betania Mea, tu ești Emausul Meu și la tine pot să vin cu masa Mea, cu mersul Meu pe pământ, cu cina Mea descoperită, și care Mă dovedește aieva lângă tine cu cuvântul Meu de Păstor, căci Mie Îmi place pe pământ să stau și să păstoresc pe cei credincioși și să stau cu ei masă a împărăției Mele între oameni, și pe care oamenii nu pot s-o vadă, căci ochii lor sunt ținuți să vadă.

Binecuvintez iarăși strângerea la izvor, și arderea inimilor celor ce se strâng la masa cuvântului Meu, așa cum le ardeau inimioarele celor cu care mergeam Eu pe drumul spre Emaus, de M-am lăsat lor descoperit la masa lor cu Mine.

Eu, Domnul, cobor de pe acum îngerii și sfinții cu ajutor pentru gătitura zilei de serbare a mamei Mele Fecioara și vei fi însoțit de ei, popor de la izvor, căci altfel de putere au cei ce lucrează cu cei din cer, și nu singuri, și altfel de spor au în tot lucrul lor, că nu e bine să fie omul singur, ci cu Domnul e bine să fie și cu slugile Lui cele cerești să fie, și precum în cer, așa și pe pământ să fie, că aceasta este voia Mea și bucuria Mea în cer și pe pământ, și așa voiesc Eu să trăiești și să lucrezi tu pe pământ înaintea Mea, poporul Meu, așa, și mereu, mereu așa, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

6/19 august 2010